

3 december 2023

(1ste zondag van de Advent)

Didier Croonenberghs o.p.

Ik heb deze week weer een snelheidsboete gekregen!... Het ergste van alles is dat deze snelheidsovertreding plaats vond terwijl ik alle tijd van de wereld had. Ik moest gewoon maar met twee broeders van de gemeenschap naar een feestelijke maaltijd gaan! Ik had helemaal geen haast. Ik had geen enkele reden om een beetje te snel te rijden!

We moeten erkennen dat we allemaal, in verschillende mate, gevangen zitten in de spiraal waarin alles steeds sneller moet gaan, waarin we bang zijn om onze kostbare tijd te verspillen.... Het is ook duidelijk dat onze hedendaagse wereld moeite heeft met het accepteren van het verstrijken van de tijd. Ik geef een voorbeeld. Nog maar een paar weken geleden brachten The Beatles en The Rolling Stones twee nieuwe nummers uit. Deze twee legendarische bands hebben nog twee nieuwe nummers uitgebracht! Het lijkt misschien anekdotisch... maar is dit uiteindelijk niet symptomatisch voor onze consumptiewereld? Een wereld die dingen weggooit en snel verder wil, maar het tegelijkertijd moeilijk vindt om het einde te accepteren, te rouwen, verder te gaan... Een wereld die haar tijd doorbrengt met het weigeren om het verstrijken van de tijd te accepteren... En die tegelijkertijd snel verder wil!

En vandaag spreekt het Evangelie over de kern van dit hectische snelheidsgedruis. “*Weest op uw hoede, weest waakzaam; want gij weet niet wanneer het ogenblik daar is.*”

De advent is niet de tijd om te wachten of om zich voor te bereiden op Kerstmis. Het is de tijd die ons herinnert aan de juiste plaats van de tijd, die ons uitnodigt om ons open te stellen voor wat er komt. Waakzaam zijn is geen uitnodiging om langzaam te zijn, om passief te wachten, maar om aandachtig te zijn.

Wat onze overtuigingen of leeftijd ook zijn, we moeten allemaal uitkijken! Dat wil zeggen: tot het leven ontwaken. Waakzaam zijn is nieuwsgierig zijn naar alles, klaar om verrast te worden. Waakzaam zijn is ontwaken voor het leven van God; het is het tegenovergestelde van het ouder worden. Het gaat om verjonging, altijd met een frisse blik naar het leven kijken. Wachten in deze adventstijd is niet een soort wachten op wat we weten dat moet komen, maar ons openstellen voor het *onbekende* van God.

De advent nodigt ons daarom uit onze kijk op de wereld te veranderen, voorlopers van een nieuwe wereld te zijn.

Als we daarin eerlijk slagen,

zijn gelukkig degenen die de tijd nemen om *geduld* te hebben,
want ze zullen de bron van de wijsheid ontdekken!

zijn gelukkig zij die de tijd nemen om te *lachen*,
want zij zullen een eeuwigdurende jeugd in hun leven ontdekken.

zijn gezegend zij die de tijd nemen om *lief te hebben* en bemind te worden,
want zij zullen ontdekken dat liefde gaat over het geven van tijd om die te delen.

Dat is ons adventsprogramma! Geen tijd nemen om langzaam te zijn, maar herontdekken wat tijd is. De advent nodigt ons uit om ons te verwonderen, om wezens te zijn die niet uitstellen tot de volgende dag wat er vandaag kan gedaan worden... Uitstellen doen we soms omdat we geloven dat we boven de tijd staan. Maar het christelijke concept van

tijd is geen cyclus. Geen terugkeer van het oude. In de Bijbelse wereld heeft de tijd een richting! Advent gaat over het herontdekken daarvan, elk jaar opnieuw. Het herontdekken van de echte waarde van de tijd.

Adventskijkers zijn degenen die hun sterfelijkheid, hun kwetsbaarheid in bedwang houden. Ze doen vandaag wat ze later misschien niet meer kunnen doen: een eenvoudig woord van troost spreken, een bezoek brengen, een vriendelijk gebaar stellen ...

Laten we niet te snel gaan,
met het risico dat onze gezondheid of onze geliefden ons... beboeten,
met het risico op boetes...
Maar laten we integendeel die getuigen zijn,
die dagelijkse aandacht bieden,
die de wereld een nieuwe blik bijbrengen,
een goddelijke blik, altijd in staat tot verwondering. Amen.